

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1110/2025
01.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Никића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр.23/24 од 27.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 404/25 од 20.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Никића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр.23/24 од 27.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 404/25 од 20.06.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр.23/24 од 27.03.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању у трајању од 13.10.2022. године до 14.10.2022. године, а која казна ће се извршавати у просторијама у којима окривљени станује и то у ..., улица ... број ..., без електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 404/25 од 20.06.2025. године делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр.23/24 од 27.03.2025. године у погледу одлуке о начину извршења казне затвора и одлуке о имовинској користи, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању од 13.10.2022. године до 14.10.2022. године, те је одређено да се од окривљеног одузима имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 46.000,00 динара, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и у целости жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Никића, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Младен Никић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне другостепене пресуде, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају обе правноснажне пресуде, због повреде закона, те због повреда одредаба члана 33. став 5. и 8. Устава Републике Србије и члана 6. став 1. и 3. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно осуђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи да је суд учинио повреду закона из разлога јер се побијана осуђујућа пресуда заснива на незаконитом доказу и то на исказу сведока ББ који је дат пред Вишим јавним тужиоцем у Београду, а који исказ је суд, по браниоцу, неправилно прочитао у доказном поступку на основу члана 406. ЗКП. Као разлог незаконитости исказа сведока ББ, бранилац истиче да је јавни тужилац о датуму испитивања сведока ББ обавестио само тадашњег браниоца по службеној дужности окривљеног, али не и самог окривљеног, а што је, по браницу, био дужан да учини, чиме је окривљеном онемогућено да присуствује испитивању сведока ББ и да му поставља питања.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, како из списка предмета произилази да је окривљени АА приликом испитивања пред Вишим јавним тужиоцем у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције дана 14.10.2022. године на записнику сачињеном под бројем Кти.Ко.54/22 изјавио да је сагласан да се о извођењу доказних радњи обавештава и позива само његов бранилац, те да је јавни тужилац упутио позив браниоцу по службеној дужности окривљеног АА – адвокату Предрагу Губеринићу да присуствује доказној радњи испитивања сведока ББ, обавестивши га о времену и месту испитивања наведеног сведока (а што не негира ни сам бранилац окривљеног у поднетом захтеву) и да је наведени бранилац по службеној дужности окривљеног присуствовао испитивању сведока ББ, као и имајући при томе у виду одредбу члана 300. став 4. ЗКП којом је прописано да ако осумњичени има браниоца, јавни тужилац ће, по правилу, позивати односно обавештавати само браниоца, то дакле у конкретном случају јавни тужилац није повредио одредбу члана 300. ЗКП везано за позивање и обавештавање окривљеног о времену и месту испитивања сведока ББ, па следствено наведеном, по налажењу Врховног суда, исказ сведока ББ дат пред Вишим јавним тужиоцем у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције не представља незаконит доказ и првостепени суд је могао да у доказном поступку сходно одредби члана 406. ЗКП прочита исказ сведока ББ.

Поред тога, наводи захтева браниоца окривљеног у којима указује да првостепени суд није могао да у доказном поступку на основу члана 406. ЗКП прочита исказ сведока ББ који је дат пред Вишим јавним тужиоцем у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, су већ били истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Никића, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр.23/24 од 27.03.2025. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 7 другостепене пресуде Кж1 404/25 од 20.06.2025. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем као незаконит доказ означава одбрану окривљеног АА дату приликом његовог првог саслушања, истицањем да окривљеном није посебно саопштено и није изричито упозорен да има право да сам ангажује браниоца по сопственом избору, будући да је у записнику о саслушању окривљеног само паушално наведено да су окривљеном саопштена права садржана у одредбама члана 68. ЗКП и постављен му је бранилац по службеној дужности.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани. Ово са разлога јер увидом у списе предмета и то у записник о саслушању

окривљеног АА произилази да је окривљени пре почетка давања одбране поучен о његовим правима из члана 68. ЗКП, између осталог и о праву да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца и да његовом саслушању присуствује бранилац, те је потом окривљени позван да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране бити постављен бранилац по службеној дужности у складу са одредбама ЗКП, при чему је окривљени изричито изјавио да прихвата да га брани постављени бранилац по службеној дужности - адвокат Предраг Губеринић са којим је пре изношења одбране обавио поверљив разговор и који адвокат је присуствовао саслушању окривљеног, тако да су и у овом делу као неосновани оцењени наводи захтева браниоца окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да је изрека првостепене пресуде нејасна у погледу чињенице да је окривљени у време извршења кривичног дела фактички обављао послове обезбеђења лица лишених слободе на фарми КПЗ за малолетнике у селу ... општина ..., а такође је нејасна и у погледу тога противно ком пропису је окривљени критичном приликом поступио, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање и погрешно је оценио изведене доказе, оспоравајући при томе чињенично утврђење суда да је окривљени у време извршења кривичног дела фактички обављао послове обезбеђења лица лишених слободе на фарми КПЗ за малолетнике у селу ... општина ... и да је захтевао новац од осуђеника ВВ како против њега не би покренуо дисциплински поступак за неовлашћено поседовање мобилног телефона, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним нижестепеним пресудама, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 11) и члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде одредаба члана 33. став 5. и 8. Устава Републике Србије и члана 6. став 1. и 3. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, истицањем да је првостепени суд одбио предлог одбране да се на главном претресу испита сведок ББ, чији исказ је у супротности са исказима сведока ГГ и ДД, чиме је окривљеном онемогућено да сведоку ББ поставља питања и да га унакрсно испита током поступка.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Никића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић